

tweede-hands opgelapte schoenen, zo-
maar op de straat uitgesteld. Daar werd
dan een keus uit gemaakt en voor
50 cent had je een paar. Met kleding was
het al niet veel beter.

Er was ook nog een 'bedeling', R.K.,
Protestants of het Leger des Heils. Die
kwam vooral met het kerstfeest in ac-
tie. Er waren er die vlogen van de een
naar de ander en pikten zo een r.k. hemd
met een protestantse onderbroek. IJs-
mutsen en sjaals werden ook vaak uit-
gereikt. Ze waren dun en na enige we-
ken wel 5 keer zo lang. Deze goedkope
artikelen, allemaal hetzelfde, waren
waarschijnlijk van firma's die er geen
raad meer mee wisten en hun voorraad
om Godswil of voor weinig aan die in-
stellingen konden lozen. Wij hebben die
ondingen ook wel gekregen, soms door
de kinderen van de 'rijke' school uitge-

reikt aan kinderen van de 'arme' school.
Wat een weldoeners. Als het 'aanne-
men' was - dat was aanvankelijk met
13 jaar - maakten vele ouders bezwaar,
omdat zij geen aanneempakje of -jurk
konden kopen. Wat er dan volgde laat
zich raden (ja, zij kenden het klappen
van de zweep perfect): zij kregen dan
een passende jurk of kostuum. Maar wel
weer uniform van uitvoering; zo kon ie-
dereen er precies uitpikken wie van de
bedeling had gekregen, niet alleen op de
grote dag maar zelfs tot die kleren ver-
sleten waren (zoals je aan een militair
kon zien bij welk wapen hij diende...) Het
moet gezegd dat er ook moeders
waren die hun hart iets te hoog droegen
en liever wekenlang op alles nog meer
bezuinigden en zelf voor kleren zorgden.

H.C. Krijnen

Lezers reageren: het karretje voor de trommel van ViJos

*Na aanleiding van het artikel van Ina
de Beer over ViJos kwam bij de heer
J.V.M. Out onderstaande herinnering
boven.*

Het karretje voor de overslagtrom van
ViJos.

Mijn vader, Antoon Out, werkte als schil-
der vaak bij de broeders. Op zekere dag
werd hem gevraagd, of hij een karretje
wilde schilderen voor de grote trom van
de jeugddrumband. De kleuren rood en
wit moesten in punten aangebracht wor-
den, net als op de dieptetrommen. Na-
tuurlijk was dit een eervolle opdracht,
die pro deo voor het goede doel uitge-
voerd moest worden. Mijn vader te-
kende de punten uit en met rode en witte
verf die hij nog in zijn schuur had staan,
werden de kleuren ingevuld. Het was
een uiterst precies werkje en met zijn

tong uit de mond werd het karwei in een
paar avonden geklaard. Trots keken we
dan ook bij het eerstvolgende optreden
van ViJos naar het door vader geschil-
derde karretje. Daar kwamen ze aan.
Voorop de tamboers met de wit/rode
dieptetrommen, dan de gewone
trommelaars en toen...Maar zagen we
het goed? De kleuren op het karretje
kwamen niet overeen met de trommen.
Met veel inspanning had vader de kleu-
ren rood en wit aangebracht, maar ze
zaten op zijn kop. Rood zat boven en
wit onder. Op de foto's in het boekje is
dit duidelijk te zien, maar een kniesoor
die daar op let. Waren wij kinderen de
enigen die dit merkten? Toch waren wij
trots op vaders werk, ook al smette er
een klein foutje aan.

J.V.M. Out